

Bemærkninger til Udkastets enkelte Paragraffer.

§ 1.

Bestemmelserne i § 1 angaa den typiske falske Reklame. Medens det efter § 1 i Loven af 27. April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser alene er forbudt paa selve Varen, dens Etikette eller Indpakning at anbringe Betegnelser, som indeholde urigtige Angivelser af en nærmere betegnet Art, foreslaas det i Udkastets § 1 i al Almindelighed at forbyde i offentlige Henvendelser til Publikum at fremføre urigtige Angivelser angaaende sine Forretningsforhold, naar Angivelserne have Betydning for Efterspørgselen.

Som Eksempler paa offentlige Henvendelser til Publikum er særlig fremhævet offentlige Bekendtgørelser (herunder tænkes navnlig paa Bladannoncer), Meddelelser og billedlige Fremstillinger, der ere bestemte for en større eller en ubestemt Kreds af Personer (herunder f. Eks. Reklamesedler, der uddeles paa Gaderne eller fordeles til — bestemte eller ubestemte — Kredse af Personer, Reklameplakater, der opslaas tilgængelige for Offentligheden eller visse Kredse af Publikum), Skiltning. De særlig nævnte Former af offentlige Henvendelser ere imidlertid kun Eksempler, og ved Tilføjelsen »eller paa anden lignende Maade« vil der formentlig være skabt et Værn mod Omgaaelser. I øvrigt er det fundet rigtigt til en vis Grad at formulere Betingelserne vagt, saaledes at Skønnet over, om Strafbarhedsbetingelserne ere tilstede, overlades Domstolene. Det maa da sikkert ogsaa erkendes, at en positiv Udtalelse i Loven om, hvornaar en Bekendtgørelse skal anses som offentlig, eller om, hvornaar en Meddelelse kan siges at være bestemt for en større eller for en ubestemt Kreds af Personer, ikke vilde have almen Gyldighed ud over Øjeblikket.

At ikke enhver urigtig Angivelse i en Henvendelse til Offentligheden bør være forbudt, synes hævet over al Tvivl. Med de sædvanlige overdrevne Anprisninger af Varer ses der f. Eks. ikke at være forbundet nogen Fare. Først naar den urigtige Angivelse bliver af et saadant Indhold, at den faar Betydning for Efterspørgselen, bliver der Grund til at forbyde den. Om den har saadan Betydning, maa det her ligeledes overlades Domstolene at afgøre, men til Vejledning for disse er anført forskellige Eksempler. Angaaende disse skal i øvrigt bemærkes, at de ere valgte under særligt Hensyn til de i Erhvervslivet høstede Erfaringer.

En Betingelse for Strafansvar er det endelig, at den offentlig fremsatte urigtige Angivelse angaar vedkommendes egne Forretningsforhold. At Strafansvaret foreslaas begrænset paa denne Maade, skyldes dels Hensynet til, at Bestemmelsen ellers vilde betyde en afgjort Skærpelse af de i dansk Ret i øvrigt gældende Regler, dels Hensynet til, at man ellers — til Gæne for Erhvervslivet selv — vilde løbe Fare for at afskrække Publikum fra at give Forhandlere o. l. en maaske velfortjent anbefaling af Varen. I øvrigt maa det herved erindres, at den Forretningsmand, der i et Dagblad vilde lade optage en urigtig Annonce angaaende sine Varer, vil rammes af Udkastets § 1, hvad enten han indrykker Annoncen i Avertissementsform, saaledes at det af Bekendtgørelsens ydre Fremtræden fremgaar, at han selv er Ophavsmand til den, eller han mod Betaling lader den optage i Form af en Artikel, der giver sig Udseende af at hidrøre fra Bladets Redaktion eller andre.

Bestemmelserne i § 1, 2det og 3dje Stykke, svare i alt væsentligt til § 3 i Loven